

Sygn. akt VI Gz 106/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Beata Hass- Kloc

SO Anna Walus- Rząsa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : (...) spółka z o.o. w K.

przeciwko: J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 7 stycznia 2015 r., sygn. akt V GC 230/15

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek powoda w przedmiocie zabezpieczenia dochodzonego pozwem roszczenia.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie jednakże nie wykazał interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia – stosownie do art. 730¹ § 1 kpc. Sąd Rejonowy uznał, że twierdzenia powoda o istnieniu zobowiązań obciążających stronę pozwaną wobec innych kontrahentów oraz o braku ich zapłaty są gołosłowne. Powód podał jedynie, iż uzyskał informacje, że pozwana nie reguluje swoich zobowiązań także wobec innych kontrahentów na podstawie wpisów do rejestrów dłużników. Nie podał jednak ani owych wierzycieli, ani wysokości tych zaległości oraz ewentualnie przyczyn braku zapłaty. Wprawdzie uprawdopodobnienie jest środkiem zastępczym dowodu, dającym wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakims fakcie, jednakże zdaniem Sądu Rejonowego, dokonane na podstawie argumentacji powoda ustalenia nie są dostateczne, by na ich podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które się powołuje. Zdaniem Sądu powód powinien uprawdopodobnić działania strony pozwanej mogące utrudnić egzekucję tj. wskazać konkretne informacje czy też pisma pozwanej informujące o długach, ewentualnie świadków bądź ich oświadczenia na piśmie – czego jednak nie uczynił. Tymczasem przedłożona przez powoda jedna strona wydruku z jakiejś niewiadomego pochodzenia strony internetowej, bez podania chociażby sygnatury rzekomego orzeczenia zasądzającego należność od pozwanej nie stanowi uprawdopodobnienia interesu prawnego. Ponadto, zdaniem Sądu Rejonowego nawet gdyby pozwana posiadała dwie nieuregulowane na dzień sporządzenia wydruku wierzytelności, to jeszcze nie świadczy o braku

możliwości zapłaty zobowiązania powoda, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę ilość kontraktów realizowanych przez pozwaną, a wskazanych przez powoda.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez uwzględnienie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia:

1. art. 730¹ § 1 i 2 kpc w związku z art. 243 kpc poprzez bezzasadne stwierdzenie Sądu, iż powód nie uprawdopodobnił swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia podczas gdy w pozwie przedstawiono w sposób obszerny i wyczerpujący materiał dowodowy, którego należyta ocena nie może pozostawiać wątpliwości co do zasadności i konieczności udzielenia zabezpieczenia w niniejszej sprawie – zwłaszcza przy uwzględnieniu faktu, iż ustawa nie wymaga od wnioskodawcy udowodnienia (czego oczekiwał w niniejszej sprawie Sąd) interesu prawnego a jedynie jego uprawdopodobnienie,
2. art. 730¹ kpc w związku z art. 233 kpc poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy i ustaleń faktycznych poprzez, co mylnie przyjęto, iż w niniejszej sprawie nie zaistniała przesłanka uprawdopodobnienia interesu powoda pozwalająca na zabezpieczenie,
3. art. 328 § 2 kpc poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji uzasadnienie zaskarżonego postanowienia przez Sąd w sposób lakoniczny.

W szczególności powód zarzucił, że odformalizowany charakter uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia skutkuje brakiem konieczności przedstawiania niepodważalnych dowodów na okoliczność uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzielaniu zabezpieczenia. Szczegółowe dane dotyczące wiarygodności można by uzyskać jedynie od komornika i to po ustaleniu, który komornik prowadzi postępowanie. Danych takich nie można również uzyskać od samego dłużnika. Na giełdach wiarygodności znajdują się wiarygodności, których odzyskać się nie dało w żaden inny sposób, w tym nawet poprzez egzekucję sądową. Skoro więc wiarygodności pozwanej znalazły się na takich giełdach wynika z tego, że w stosunku do niej prowadzone były już postępowania egzekucyjne. Ponadto powód podał, że podjął wszelkie możliwe starania i czynności aby odzyskać swoją należność takie jak telefony, wezwania, wizyty w miejscu prowadzenia działalności, a także sprawdził w (...) oferty i przetargi, w których pozwana uczestniczyła, jak też jej zaległości i długi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Uprawdopodobnienie pojmowane jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu niedający pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakiejś fakcie, stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia stwierdzonych faktów na korzyść tej strony, której ustawa zezwala w określonym wypadku na uprawdopodobnienie faktu, na który się powołuje zamiast udowadniania go. Jest to środek zwolniony od formalizmu zwykłego postępowania dowodowego i ma na celu przyspieszenie postępowania w sprawie. Od swobodnej oceny sądu zależy uznanie, czy dokonane na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wiarygodne, by na tej podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które strona się powołuje. Uprawdopodobnienie nie może jednak opierać się na samych twierdzeniach stron (por. komentarz do art. 243 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. 64.43.296); Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telega Przemysław, Wójcik Mariusz, P., Lex/el.2010).

W ocenie Sądu Rejonowego powód zawartymi w pozwie twierdzeniami popartymi dołączonymi dowodami uprawdopodobnił swoje roszczenie, co zresztą dało podstawę do wydania w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 stycznia 2015r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, jak zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, powód nie uprawdopodobnił jednak interesu prawnego w udzieleniu żadanego zabezpieczenia.

Celem udzielenia zabezpieczenia jest zapewnienie wykonalności zapadłego w sprawie na korzyść powoda orzeczenia co w niniejszej sprawie sprowadzać się będzie do skutecznego wyegzekwowania od pozwanej zasądzonej kwoty.

Uzasadniając interes prawny powód powołał się na to, że uzyskał informację, iż pozwana nie reguluje swoich zobowiązań wobec innych kontrahentów – co wynika z wpisów do rejestrów dłużników. Powód nie podał jednak tych wierzycieli jak również nie wskazał na wysokości tych zaległości oraz przyczyn braku zapłaty. Zasadnie uznał Sąd Rejonowy, że sam wydruk ze strony internetowej niewiadomego pochodzenia bez podania sygnatury rzekomego orzeczenia zasądającego należność od pozwanej nie może stanowić uprawdopodobnienia, że pozwana nie spłaca należności wobec swoich kontrahentów. Trudno stwierdzić na podstawie przedłożonego wydruku na jakiej podstawie został dokonany wpis oraz z jakich przyczyn pozwana nie zapłaciła tych konkretnych należności. Z twierdzeń powoda nie wynika aby pozwana zaprzestała prowadzenia swojej działalności gospodarczej, a także by w stosunku do niej toczyły się jakieś postępowania sądowe i komornicze. Z uzasadnienia wniosku strony powodowej wynika natomiast, że pozwana prowadzi bardzo szeroką działalność gospodarczą o czym świadczą liczne umowy o roboty budowlane, które zawarła z Urzędem Miasta R., Gminą Ś., Gminą T. oraz Miejskim Zarządem Dróg w R.. Tego rodzaju podmioty z reguły zawierają umowy w drodze przetargów, trudno więc przyjąć aby akceptowały niewiarygodnego i niewypłacalnego kontrahenta.

Wymieniona we wniosku ilość kontraktów zawartych przez pozwaną, nawet przy istnieniu nieuregulowanych wierzytelności podanych w wydruku a także wobec powoda wskazuje raczej na wypłacalność pozwanej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, zażalenie powoda za bezzasadne i orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.